

عنوان مقاله:

نقد مبانی فلسفی نظریه سرمایه فرهنگی بورديو بر اساس مبانی فلسفی علامه طباطبایی

محل انتشار:

اولین کنگره بین المللی علامه سید محمد حسین طباطبایی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

طیبه دهقانپور - دانشجوی پسادکترای سیاستگذاری فرهنگی، دانشگاه علامه طباطبایی، تهران، ایران

محمد مهدی گرجیان - استاد تمام دانشگاه باقرالعلوم علیه السلام، قم، ایران

خلاصه مقاله:

مقاله حاضر به بررسی و نقد مبانی فلسفی نظریه سرمایه فرهنگی بورديو بر اساس مبانی فلسفی علامه طباطبایی (ره) می پردازد. از این رو کشف مبانی دیدگاه ها و ارتباط میان آنها در دستور کار این پژوهش است. لذا در یک مطالعه اسنادی پس از مرور و تفکیک رویکردهای مفهومی در بسط نظریه سرمایه فرهنگی، و ابعاد آن در آثار بورديو، به تبیین مفاهیم بنیادین در راستای تبیین اصطلاح سرمایه فرهنگی، و در نهایت به تقدآن از نگاه مبانی فلسفی علامه طباطبایی ره، پرداخته می شود. مرور پژوهش های انجام شده در غرب نشان داده که مفهوم سرمایه فرهنگی در هر دوره ای، با توجه به شرایط زمانی و مکانی هر جامعه، بازنگری گردیده، درحالی که در پژوهشهای داخلی، مفهوم سرمایه فرهنگی در قالبی مشابه با تقسیم بندی بورديو به طور یکسان بدون بازنگری و بی توجه به بنیادهای فرهنگی بومی مورد استفاده قرار گرفته است. درواقع، سرمایه فرهنگی دارا بودن سرمایه انسانی-الهی است؛ مسئله ای که در ادبیات بورديو وجود نداشته، بلکه نگاهی انتقادی بدان شده است. با عنایت به زیرساخت های فلسفی الهی علامه طباطبایی (از جمله نظریه اعتباریات)، بازخوانی نظریه، چهره نوین و بومی به خود گرفته، با پیراستن آن از برخی زیرساخت های فلسفی بورديو می تواند در ثبات اندیشه ورزی در عرصه فرهنگ جلوه بدیعی از خود بنمایاند.

کلمات کلیدی:

سرمایه فرهنگی، پیر بورديو، علامه طباطبایی، مبانی فلسفی، متافیزیک، اعتباریات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2052688>

